

den kan heller ikke ordne en særskilt Børnepligt for de $\frac{2}{3}$ af Armeen. Der er for et Aars Tid siden steet et Forslag i denne Retning, hvori jeg ogsaa troer, at den ærede Forslagsstiller deeltog, men som han selv fravalde. Ligesaa lidet kan Rigsdagen tage nogen Beslutning betræffende de $\frac{2}{3}$ af Marinen, hvorledes den skal armeres, udrustes eller bygges; den kan heller ikke dele det danske corps diplomatique i $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, ligesaa lidet som den kan vedtage Forandringer i Love, betræffende Tolbanliggenderne eller Postanliggenderne, for de $\frac{2}{3}$ af Monarchiet. Alle disse Sager henhøre under de Fællesanliggender, og, som den ærede Forsamling vistnok vil erindre, er der allerede under 19de Juli forrige Aar af Regjeringen meddeelt et Forslag, indeholdende Regjeringens Beslutning om, hvilke Anliggender der ikke for Fremtiden skulle henhøre under Kongerigets særlige Omraade. Deriblandt hører Alt, hvad der angaaer Militairetaten.

Da jeg for min Deel nu, efter hvad jeg her har sagt, ikke kan ansee Rigsdagen for berettiget til at tage nogen Beslutning om noget af Monarchiets fælles Anliggender (Hør! Hør!), saa anseer jeg mig hverken forpligtet eller berettiget til at deeltage i Discussionen over nærværende Forslag, som efter mit Skøn er udenfor Rigsdagens Resfort. Derimod vil jeg i sidste Instants modsætte mig, saavidt det staaer til mig, at dette Lovforslag erholder Lovskraft.

Jeg maa nu sluttelig henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke foretrækker at tage sit Lovforslag tilbage.

Sfcherning: Efter den sidste Erklæring foretrækker jeg bestemt ikke at tage Forslaget tilbage. Den ærede Minister har efter min Mening stillet vore Forhold i denne hele Forhandling paa et saa aldeles skævt Standpunct, at det vil være fuldkomment umuligt at tage Forslaget tilbage, hvorimod jeg beder om, at det maa blive fremmet. Den ærede Minister har ikke Leilighed til at høre, hvad der bliver svaret paa hans Ansøgte, siden han allerede har forladt Salen. Det er unægtelig den sikreste Maade at undgaae de Indvendinger paa, som hans Foredrag saa let vilde fremkalde. Jeg seer deri en Anerkjendelse af,

at han selv vidste, at det, han fremførte, ikke taalte Modsigelse og ikke kunde bestaae en Prøve.

Monrad: Lør jeg spørge den ærede tilstedeværende Premierminister, om det er hele Ministeriets Ansøelse, som Krigsministeren har udtalt, og navnlig, om den ærede Premierminister deler denne?

Premierministeren: Jeg opfattede ikke rigtigt, hvad den ærede Taler sagde.

Monrad: Jeg spurgte, om det var hele Ministeriets Ansøelse, som Krigsministeren i denne Sag udtalte.

Premierministeren: Ja, der har ikke fundet nogen foregaaende Conference Sted, og jeg kan altsaa ikke svare derpaa eller indlade mig videre paa denne Sag; dog skal jeg bemærke, at den Slutning, den ærede Forslagsstiller har udledet af den Omstændighed, at Krigsministeren ikke længere er tilstede, er urigtig.

Sfcherning: Jeg vil tage mig den Frihed at gjøre den ærede Premierminister opmærksom paa, at han selv er ansvarlig for de øvrige Medlemmer af Ministeriet, som ere pligtige at forhandle med Thinget, og som blandt Andet navnlig herfor ere betalte. Jeg maa fremdeles have den Ære at gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at enhver Forhandling bliver umulig med Ministeriet, naar dets enkelte Medlemmer først, saaledes som Tilfældet idag har været med Krigsministeren, sige os Alt, hvad de have lyst til at sige, og derpaa forlade Salen i det Dieblif, vi skulle gjendrive dem og søge vor Dpreiſning for alle de forskjellige Ting, de have lagt os i Munden. Den ærede Premierminister bør tilholde sine undergivne Ministre at gjøre deres Skyldighed mod Rigsdagen.

Premierministeren: Det er vistnok et urigtigt Synspunct, hvorfra den ærede Forslagsstiller er gaaet ud, naar han betragter mine Colleger som mine Undergivne. Forøvrigt er hverken den ærede Forslagsstiller eller Thinget udelukket fra at bevare Krigsministerens Bemærkninger derved, at han ikke længer er tilstede. Det ærede Thing kan jo ligesuldt bevare hans Ansøgte, og de her faldne Dtringer ville jo faae al mulig Offentlighed ved Rigsdagstidendes Trykning. Altsaa troer